

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 6.Pf.20.626/2023/5.

A felperes:

felperes

(felperes címe)

A felperes képviselője:

Dr. Koczkás János Ügyvédi Iroda,

eljáró ügyvéd: Dr. Koczkás János

(ügyvéd címe)

Az alperes:

alperes

(alperes címe)

Az alperes képviselője:

Hennelné dr. Komor Ildikó Ügyvédi Iroda,

eljáró ügyvéd: Hennelné dr. Komor Ildikó

(ügyvéd címe)

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 39 P. 23048/2022/16. számú ítélet

A fellebbezést benyújtó fél: felperes (17. sorszám alatt)

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, és a felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltséget 1.905.000 (egymillió-kilencszázötzezer) forintra leszállítja. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A peres felek a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Kötelezi a felperest és az alperest, hogy személyenként külön-külön fizessenek meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 106.680 (százhatezer-hatszáznyolcvan) - 106.680 (százhatezer-hatszáznyolcvan) forint fellebbezési illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság az ítéletével elutasította a keresetet, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 3.302.000 forint perköltséget, továbbá az állam javára az esedékesség napjáig 1.500.000 forint illetéket.

[2] Ítéletének indokolása szerint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest perköltség megfizetésére. Az alperesnek perköltségként megítélt ügyvédi munkadíj összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (R.) 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja alapján, a 80.000.000 forint pertárgyérték 5 %-ának megfelelő 2.600.000 forint + áfa, összesen 3.302.000 forintban határozta meg. Az alperest képviselő ügyvéd munkadíjának mérséklésére azért nem látott lehetőséget, mert a magas pertárgyérték magasabb ügyvédi felelősséggel jár, amelynek az ügyvédi munkadíjban is kifejezésre kell jutnia. Kiemelte, hogy a perfelvételi szaknak megnőtt a jelentősége, ezért a professzionális ügyvédi közreműködés ebben a szakaszban kiemelkedően fontos. Értékelte, hogy az alperesnek a kereset valamennyi elemére részletes ellenkérelemben kell nyilatkoznia,

védekezését teljes körűen elő kell adnia. Álláspontja szerint az alperes perben előterjesztett ellenkérelme ezeknek a követelményeknek mindenben megfelelt. Az alperest megillető perköltség összegének megállapítása során nem csak az alperes ellenkérelmének a terjedelmét, hanem annak szakmai tartalmát és hiánytalanságát is értékelte.

[3] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Fellebbezésében azt kérte, hogy a másodfokú bíróság részben változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét, a felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltséget 635.000 forintra szállítsa le, és kötelezze az alperest másodfokú perköltség megfizetésére. Az volt az álláspontja, hogy az elsőfokú bíróság által az alperesnek megítélt ügyvédi munkadíj eltűzött, az nem áll arányban az alperest képviselő ügyvéd ténylegesen kifejtett tevékenységével. Hangsúlyozta, hogy az alperest képviselő ügyvéd az elsőfokú eljárásban csak egy írásbeli beadványt készített és nyújtott be, továbbá három tárgyaláson vett részt. Kifejtette, hogy az ügy megítélése nem bonyolult. Erre figyelemmel nem indokolt a R. 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja szerint számítható legmagasabb összegű ügyvédi munkadíj megállapítása az alperes javára. Érvelése szerint az alperest képviselő ügyvéd elsőfokú eljárásban kifejtett tényleges tevékenysége legfeljebb húsz munkaórát vehetett igénybe, így óránként 25.000 forint munkadíjjal számolva legfeljebb 500.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjként felmerült perköltség illeti meg az alperest.

[4] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Okfejtése szerint az elsőfokú bíróság által a javára megítélt perköltség arányos az ügy jellegével és bonyolultságával, valamint a jogi képviselőjének az elsőfokú eljárásban kifejtett jogi munkájával és felelősségével. Kiemelte, hogy a kifejezetten magas pertárgyérték magasabb ügyvédi felelősséggel jár, aminek az ügyvédi munkadíj összegében is meg kell jelennie – a magasabb pertárgyérték alapján számított ügyvédi munkadíjnak is szükségképpen magasabbnak kell lennie. Rámutatott, hogy a jogi képviselővel eljáró felperes a per megindításával kifejezetten és tudatosan vállalta azt a kockázatot, hogy a pervesztessége esetén perköltséget kell fizetnie. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság nem csak a jogi képviselője tevékenységének a mennyiségét, hanem annak szakmai színvonalát és hiánytalanságát is értékelte az elsőfokú perköltség összegének megállapítása során. Előadta, hogy a felperes az elsőfokú eljárásban nem vitatta az alperes által felszámított ügyvédi munkadíj összegét, és valamennyi alperesi perköltség a felperes magatartása kapcsán merült fel.

[5] A felperes a fellebbezésében nem támadta az elsőfokú bíróság ítéletének a keresetet elutasító, valamint a felperest 635.000 perköltség és 1.500.000 forint illeték megfizetésére kötelező rendelkezéseit. Ezek a rendelkezések fellebbezés hiányában a Pp. 358. § (5) bekezdése alapján első fokon jogerőre emelkedtek, ezért a Fővárosi Ítéltábla kizárólag az elsőfokú ítéletnek a felperest 635.000 forintot meghaladóan perköltség fizetésére kötelező rendelkezését bírálta felül.

[6] A felperes fellebbezése részben alapos.

[7] Az elsőfokú bíróság a perben teljes pernyertes alperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján megillető perköltség összegének a megállapítása során helyesen indult ki a R. 3. § (2) bekezdés a) és b) pontjába foglalt rendelkezésekből, amelyek a peres felet képviselő ügyvéd munkadíjának alapjául a per tárgyának az értékét határozzák meg.

[8] A R. 3. § (6) bekezdése azonban lehetőséget ad a bíróságnak 3. § (2) bekezdése szerint számított munkadíj mérséklésére abban az esetben, ha az így számított munkadíj nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

[9] A peres felet a perben képviselő ügyvéd munkadíjának megállapítása során elsődleges szempont a per tárgyának az értéke. Mivel a R. 3. § (2) bekezdése alapján az ügyvédi munkadíj összege a pertárgyérték meghatározott százaléka, a R. 3. § (2) bekezdése szerint számított összegben kifejezésre jut az ügyvéd magasabb pertárgyértékkel járó fokozott felelőssége.

[10] Az ügyvédi munkadíj összegének a megállapítása során nem hagyható figyelmen kívül, ezért azt a bíróságnak is vizsgálnia kell, hogy a pertárgyérték összege alapján számítható munkadíj arányban áll-e a munkadíjra jogosult ügyvéd perben kifejtett tényleges tevékenységével.

[11] A felperes a fellebbezésében megalapozottan hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság által az alperes javára megítélt ügyvédi munkadíj nem áll arányban az alperest képviselő ügyvéd elsőfokú eljárásban kifejtett tevékenységével. Az alperest képviselő ügyvéd az elsőfokú eljárásban egy írásbeli beadványt (érdemi ellenkérelmet) készített és nyújtott be a bírósághoz, és három tárgyaláson vett részt. Ezt a tevékenység még az érdemi ellenkérelem magas szakmai színvonala és hiánytalansága esetén, és a viszonylag magas pertárgyértékkel járó magasabb ügyvédi felelőségre figyelemmel sem áll arányban a R. 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja szerint számított összeggel, hanem az aránytalanul eltúlzott.

[12] A Fővárosi Ítéltábla a R. 3. § (6) bekezdésének alkalmazásával a pertárgyértékre, a pertárgyértékhez igazodó ügyvédi felelőségre, valamint az alperest képviselő ügyvéd elsőfokú eljárásban kifejtett tevékenységére tekintettel 1.500.000 forint + áfa mérsékelt összegben állapította meg az alperest ügyvédi munkadíjként megillető elsőfokú perköltség összegét.

[13] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltséget 1.905.000 forintra leszállította.

[14] A felperes és az alperes a másodfokú eljárásban közel azonos arányban lett pernyertes, illetve pervesztes, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján rendelkezett úgy, hogy a peres felek maguk viselik a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 213.360 forint fellebbezési illeték megfizetésére a Pp. 83. § (2) bekezdése 102. § (1) bekezdése alapján fele-fele arányban kötelezte a felperest és az alperest.

[15] Tájékoztatja a felperest és az alperest, hogy a fellebbezési illeték megfizetésére az Itv. 78. § (4) bekezdésében előírt 60 napos határidő a határozat jogerőre emelkedése napjától kezdődik [Pp. 358. § (3)-(6) bekezdés]. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

Budapest, 2024. február 27.

Dr. Lente Sándor s.k.

a tanács elnöke, előadó

Dr. Kollár Zoltán s.k.

bíró

Dr. Virág Csaba s.k.

bíró